

مقایسه وضعیت تعادل کودکان مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک قبل و پس از یک برنامه ورزش درمانی

* کیوان شریفمرادی^۱ دکتر نادر فرهپور^۲

چکیده

هدف: هدف از تحقیق حاضر بررسی دقیق تعادل دینامیکی به مفهوم میزان نوسانات مرکز ثقل بدن از مرکز سطح اتکا در کودکان مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک قبل و بعد از برنامه ورزش درمانی می‌باشد.

روش بررسی: این پژوهش به روش شبه تجربی و مداخله‌ای و بصورت قبل و بعد بر روی تعداد ۱۰ نفر از کودکان ۸-۱۵ ساله مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک از نوع دی‌پلژی که با انتخاب تصادفی از نمونه‌های در دسترس انتخاب شده بودند انجام گرفت. بیماران به مدت ۱۲ هفته تحت برنامه ورزش درمانی قرار گرفتند. با استفاده از دستگاه تعادل‌سنج بایودکس نوسانات مرکز ثقل آزمودنیها در حالت‌های پایدار، نیمه پایدار و ناپایدار سطح اتکا و نیز با کفش و بدون کفش قبل و پس از دوره تمرینی اندازه‌گیری و مقایسه شدند. برای تحلیل آماری از اندازه‌های مکرر استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که در مجموع آزمونها میانگین نوسانات مرکز ثقل در بعد از ورزش درمانی به میزان ۰/۲ درجه کاهش یافته بود ($P = ۰/۰۰۱$). بیشترین بهبودی در حالت نیمه پایدار و ناپایدار سطح اتکا و در جهت قدامی - خلفی بود. با پوشیدن کفش نوسانات بدن بیماران بطور معنی داری کاهش یافت ($P = ۰/۰۰۱$).

نتیجه‌گیری: ورزش درمانی عملکرد تعادلی بیماران فلج مغزی دی‌پلژی را بهبود می‌بخشد. عملکرد سیستم حسی عمقی لگن و تنه با ورزش درمانی ارتقا می‌یابد. پوشیدن کفش عامل مهمی در حفظ تعادل دینامیکی بیماران تعادلی محسوب می‌شود و می‌بایستی در برنامه توانبخشی این بیماران مورد توجه قرار گیرد.

کلید واژه‌ها: فلج مغزی / تعادل دینامیکی / سیستم حس عمقی / نوسان بدن / ورزش درمانی

۱- کارشناس ارشد تربیت بدنی
۲- دکترای بیومکانیک تربیت بدنی،
استادیار دانشگاه بوعلی سینا همدان

تاریخ دریافت مقاله: ۸۴/۱۲/۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۵/۲/۲۷

* آدرس نویسنده مسئول:

نهاوند، دانشکده تربیت بدنی نهاوند،
دانشگاه بوعلی سینا همدان
صندوق پستی: ۶۵۹۱۵-۳۳۶،
تلفن: ۰۸۵۲-۳۲۳۱۴۱۴

* E-mail: ksharifmoradi@yahoo.com